

Viari PGM consolidat i no consolidat

6. ESTRUCTURA DE SUPORT

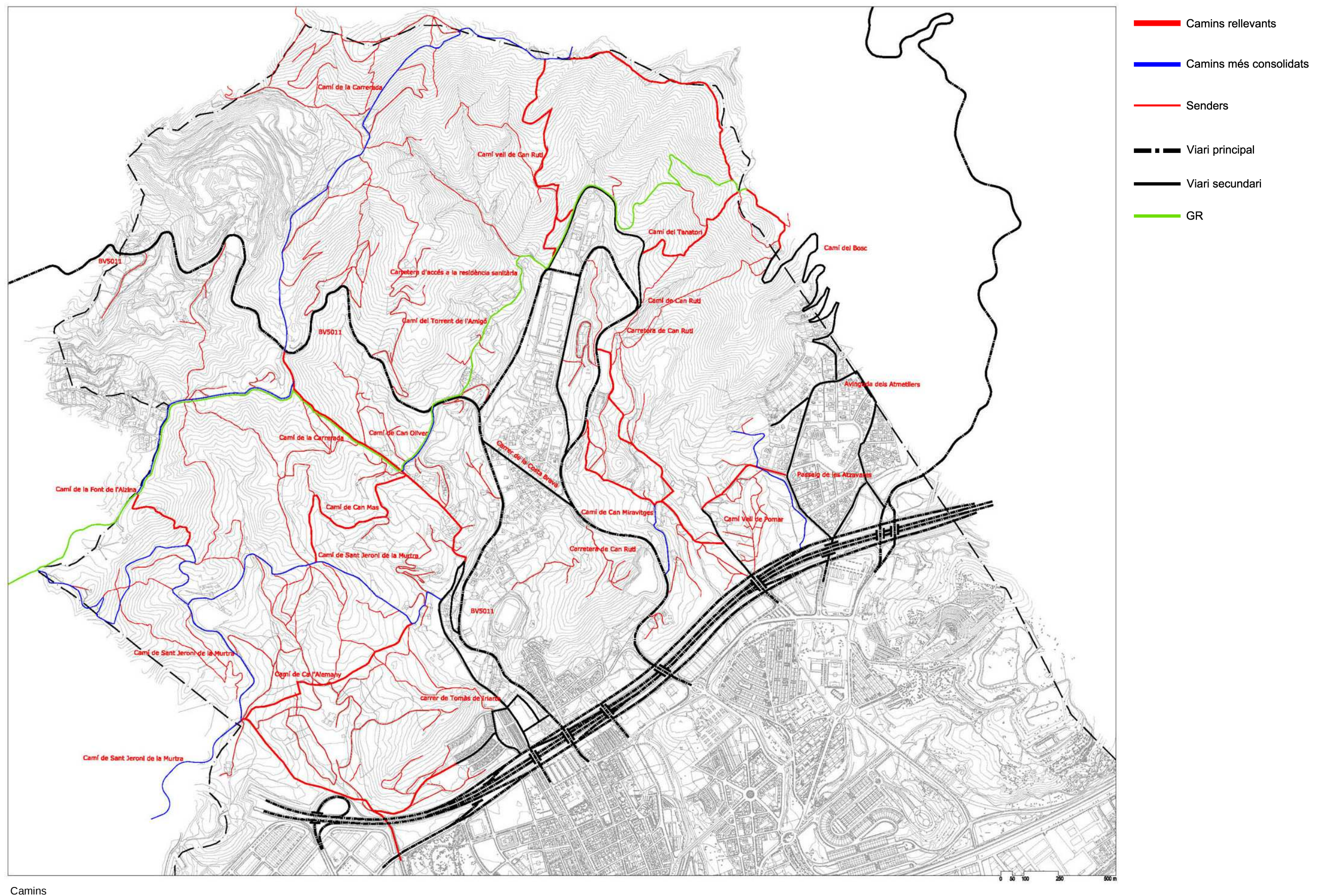
Viari PGM

El viari principal està definit per la traça de la BV-5011. Aquesta carretera, anomenada de la Vallençana, era l'eix de vertebració dels assentaments rurals i dels desenvolupaments residencials del tipus ciutat jardí fins a la dècada dels seixanta. Aquesta carretera, sinuosa i adaptada, comunica el centre de Badalona, a través de la cruïlla amb l'autopista B-20, fins a Montcada. Si bé la carretera es troba en bon estat, produeix cert fregament al voltant de la seqüència d'accessos al barri de Canyet.

A mitjans de la dècada del setanta, després de la construcció de l'Hospital Germans Trias i Pujol, comença a consolidar-se un viari secundari d'accés directe. Aquesta nova traça de caràcter segregat, carretera de Can Ruti, s'acaba a la dècada del vuitanta i consolida l'actual falca de sòl urbà que penetra a la Serralada de Marina. El seu traçat és lleugerament diferent de la previsió del PGM.

En un segon grup es podria esmentar el viari del PGM que s'ha consolidat com a camí. Dins d'aquest grup podem destacar les vies que es van consolidar per la necessitat d'ús i de servei de les activitats, seguint la proposta del PGM o adequant la proposta inicial del projecte a la topografia del lloc. Aquests camins expressen l'esquema funcional de l'àmbit així com la distribució i intensitat de les activitats. Destaquem, d'una banda, la carretera de la Carrerada, que articula un gran nombre de masies (Can Pujol, Mas Oliver, Can Trons, etc.) i acull activitats rurals com l'hípica; i de l'altra, el camí del Monestir que vincula el barri de Canyet amb el cor del Parc de la Serralada, passant pel monestir de Sant Jeroni, fins al Parc de Sant Mateu, al municipi de Santa Coloma.

Finalment, es pot fer esment del viari del PGM no consolidat. Si bé les raons d'aquesta manca de desenvolupament coincideixen amb la manca d'activitats que ho facin viable, el principal factor ha estat el fre dels agents privats, que majoritàriament han vetllat exclusivament per l'adequació dels camins públics a l'accés individual a cada parcel·la. D'aquesta manera, el camí dels Francesos, que vincula el barri de Canyet amb el de Mas Ram, es veié recentment interromput. De la mateixa manera, el camí de Sant Jeroni de la Murta provinent de Santa Coloma mai va arribar a consolidar-se del costat de Badalona.

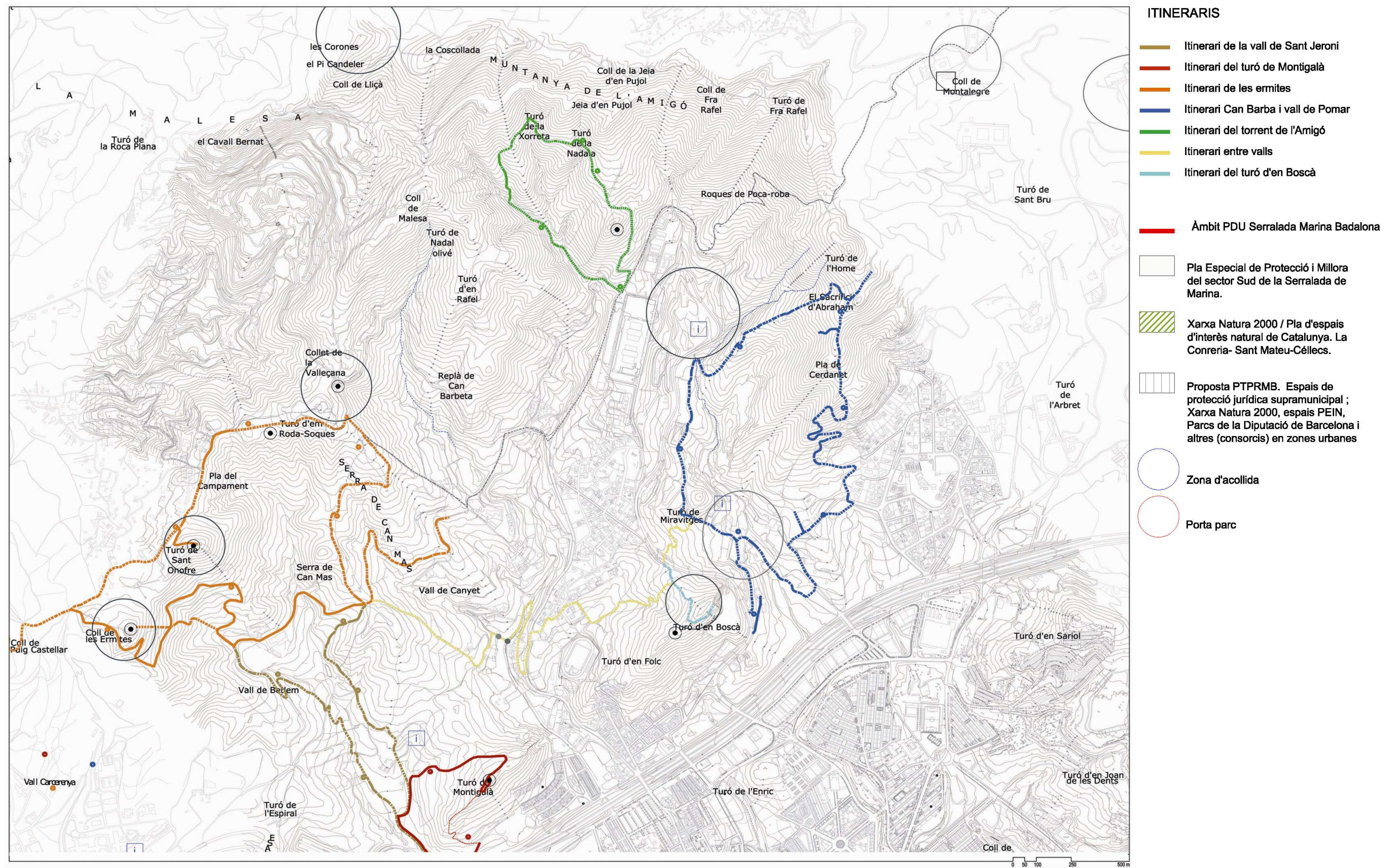

Camins

Tal com esmentàvem en relació als camins consolidats del PGM, la resta dels camins "adequats" responen a una demanda concreta de mobilitat però també es diferencien per la seva materialitat, el grau d'urbanització. En aquest sentit, es podria afegir al llistat esmentat adés el camí de la Font de l'Alzina, al voltant de la urbanització de la Vallençana, i el camí de Can Miravitges.

D'altra banda, podríem identificar una sèrie de camins que, per la seva relació amb les masies i l'antiga connexió entre nuclis, van adquirir certa rellevància i que actualment són elements que formen part de la identitat de la serralada de Marina. En aquest grup podem incloure: al nord; el camí vall de Can Ruti, el camí del Tanatori i el camí del Bosc; al sud, la carretera del Pomar, que vincula l'àrea de Pitch and Putt i l'accés a masies històriques com Can Miravitges, el Castell de Gotmar i Can Cabra; a l'oest, el carrer de Tomàs de Iriarte, el camí de Ca l'Alemanys (traçat públic en desús) i, finalment el camí de Can Mas.

Finalment hauríem d'esmentar la xarxa de petits senders i corriols que acaba de travar l'estructura de l'àmbit. D'alguna manera, aquest senders donen fe de l'intens ús recreatiu que ha adquirit actualment la Serralada de Marina. Molts d'aquests senders que estaven originàriament associats a l'activitat agrícola, especialment els del voltant del Torrent de la Font Santa i de la riera de Sant Jordi o Sant Jeroni, han esdevingut avui elements de l'estructura potencial del Parc de la Serralada, o bé han quedat associats als principals itineraris paisatgístics.

Itineraris

L'àmbit de la Serralada de Marina compta actualment amb sis itineraris abalisats i publicats en forma de plànols desplegable per l'Ajuntament de Badalona. La definició dels itineraris pretén, en el seu conjunt, oferir una explicació comprensiva del paisatge i dels elements culturals i naturals que el componen. Els itineraris recullen la pluralitat dels ambients i territoris de la serralada a Badalona. En fem a continuació una breu síntesi.

Itinerari per la Vall de Sant Jeroni

Itinerari circular que recorre la vall de Sant Jeroni, partint de la B-20, tot passant per les runes de Ca l'Alemany i fins el Monestir de Sant Jeroni. L'anada es fa pel marge esquerre del torrent de Sant Jeroni i el retorn es fa pel marge dret.

Itinerari del Turó de Montigalà

Itinerari que comença a la confluència entre la vall de Sant Jeroni amb la B-20 i que ascendeix fins a la creu al cim on hi ha molt bones vistes de la ciutat de Badalona i de la vall de Betlem. Es torna, passant per les ruïnes de Ca l'Alemany, a través d'una pista que voreja la riera.

Itinerari de les Ermites

Itinerari que arrenca també a la confluència de la vall de Sant Jeroni amb la B-20, ressegueix el camí del monestir de Sant Jeroni de la Murtra i després s'enfila fins al coll de les Ermites, seguint pel camí de la carrerada. Pel carener s'accedeix primerament a l'ermita de Sant Onofre i, després, a l'ermita de Sant Climent, on hi ha un mirador.

Itinerari de Can Barba i Vall de Pomar

Itinerari que s'inicia al lateral de la B-20, a l'alçada del camí de Pomar, passa pel Castell de Gotmar i ressegueix la riera de Pomar, pel marge dret, fins la font de Beu-i-Tapa, mentre que la tornada es fa resseguint el carener aixecat del turó dels Sacrificis i el Pla de Cerdanet.

Itinerari del Torrent de L'Amigó

Itinerari que s'inicia a l'extrem NO de Can Ruti i ressegueix la llera del torrent fins arribar a la font de l'Amigó i empren el retorn resseguint en alçada el carener de l'Amigó, amb molt bones vistes dels careners principals i secundaris de la Serralada de Marina a Badalona.

Itinerari del Turó d'en Boscà

Breu itinerari que condueix fins el turó d'en Boscà, on hi ha un interessant poblat ibèric i molt bones vistes del conjunt del barri de Canyet i la Serralada de Marina així com dels barris a l'entorn de la B-20 i el turó d'en Sariol i del turó d'en Joan de les Dents.

Ajuntament de Badalona	984.437
Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barc	357.159
Entitat Metropolitana dels serveis Hidràulics	325.094
Total sòl Públic PD	1.666.689
Percentatge sòl públic respecte el total de SNU (PD)	23,22%

Públic

Agència Catalana D'aigua

Ajuntament de Badalona

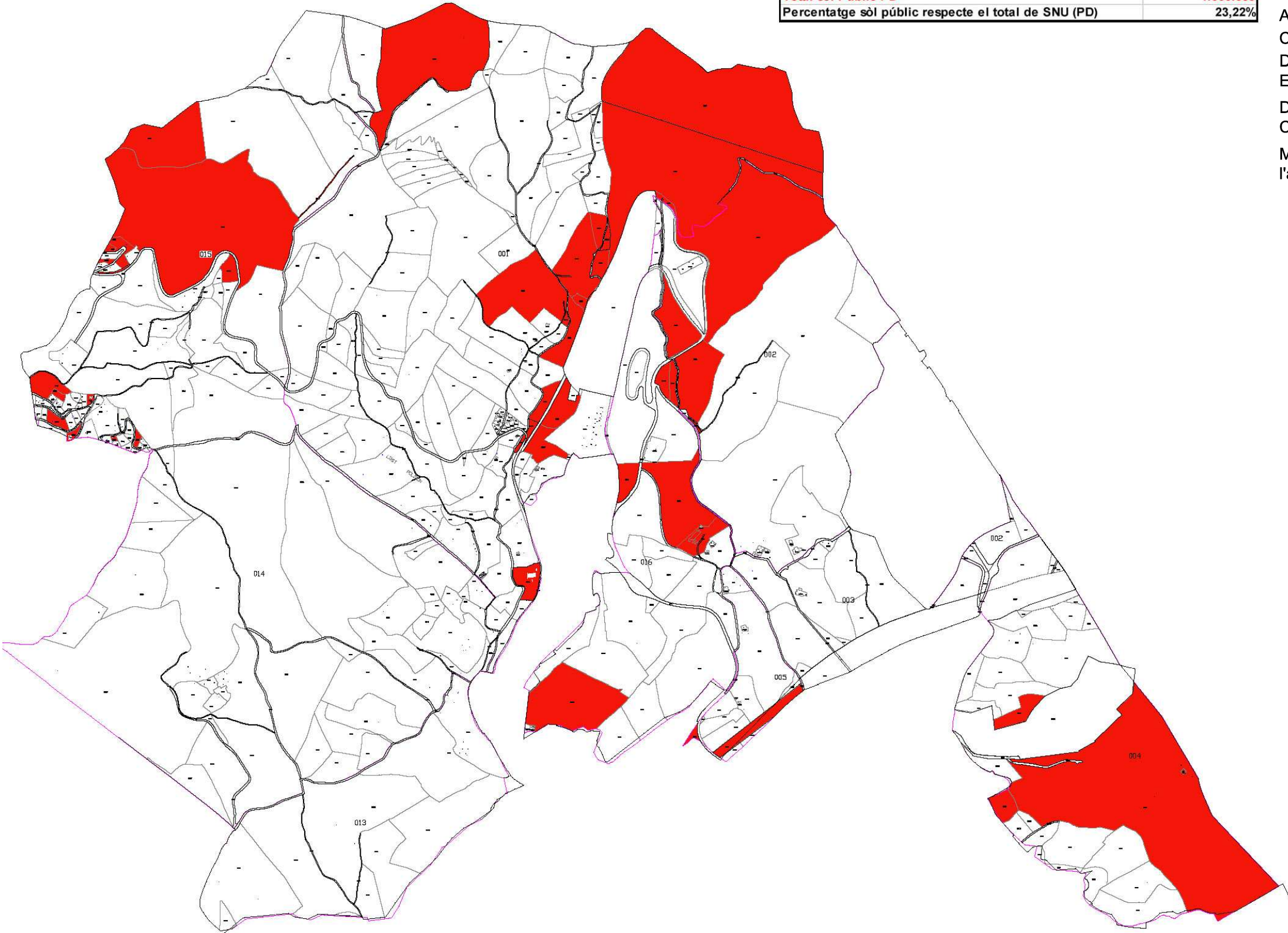
Carretera

Demarcación de Carreteras del
Estado en Cataluña Ministerio

Direcció General

Carreteres Generalitat

Macomunitat de Municipis de
l'àrea metropolitana de Barcelona

Parcel·les de propietat pública a l'àmbit de la Serralada

Cadastre de rústica. Estructura de la propietat

L'estructura de la propietat és un element clau per al desenvolupament de les propostes del Pla. La diversitat de propietaris, la seva localització fraccionada i la multiplicitat de mides i formes de parcel·les són la característica que defineix l'àmbit, alhora que en condiciona la capacitat de gestió entre la iniciativa pública i la privada.

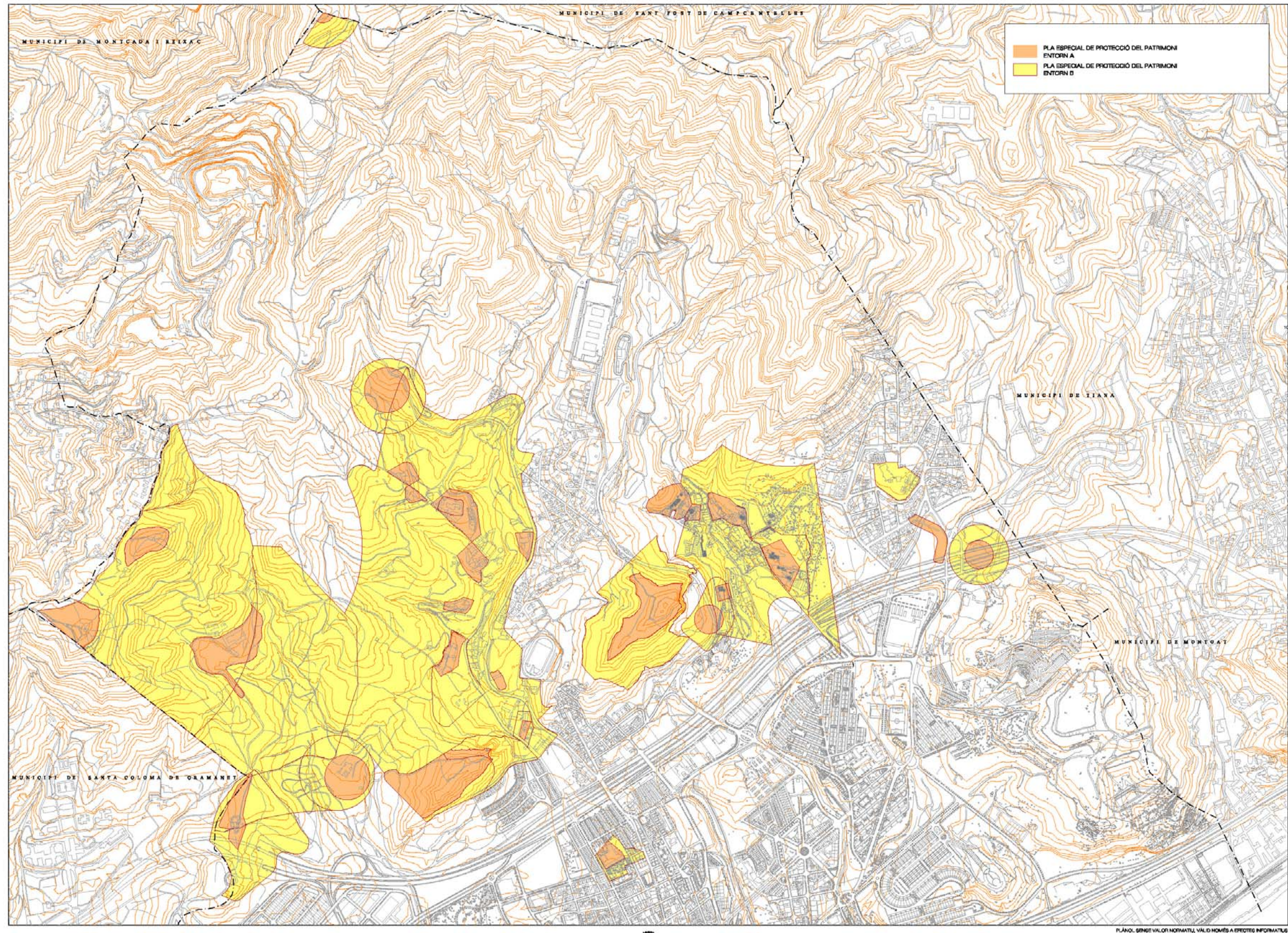
Tot i així, l'existència de dos grans propietaris privats, la immobiliària Valle Bethlem SA (848.954 m² de superfície) i Anna Maria Ribó (710.396 m² de superfície), juntament amb entitats públiques de la Mancomunitat de municipis (357.185 m² de superfície) i el mateix Ajuntament de Badalona (1.047.487 m² de superfície) permet ajuntar un 37% dels 7.842.791 m² de superfície que componen la totalitat de l'àmbit de treball del Pla; és una situació que convida a pensar en un control factible de les operacions a portar a terme en l'àmbit.

D'altra banda, existeix un reduït grup de propietaris les parcel·les dels quals superen els 100.0000 m². Entre ells trobem a Transet Gold XXI SL (164.106 m²), Souca SA (110.375 m²), Ignacia Serdañons Collell (150.455 m²), Josefina Saavedra Bes (350.352 m²), Joan Planella Suñé (226.358 m²), Juan Molina Labernia (102.682 m²), Mas Boscà SL (177.628 m²), Juan March Blanch (176.051 m²), Inmobiliaria Alarcon SL (144.788 m²), Grandland SL (135.744 m²) i Pilar de Saavedra i de Llanza (241.021 m²).

També s'inclouen dues entitats públiques: l'Entitat Metropolitana dels Serveis Hidràulics i del Tractament de l'Aigua (325.093 m²) i la Direcció Provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social (134.858 m²).

La suma de la superfície en possessió del propietaris mitjans (entre 100.000 i 350.000 m²) totalitza 2.439.519 m² de superfície, que correspon a un 31% del total de l'àmbit. D'aquesta manera, d'un total de 172 propietaris diferents un 68% de l'àmbit està a les mans de 13 propietaris privats i 4 entitats públiques (un 9,88% del total). Aquestes relacions serveixen per configurar un mapa de possibilitats respecte a la gestió dels projectes de futur en l'àmbit de la Serralada, delimitant el nombre de convenis a realitzar mitjançant les diferents gestions que hauran de ser dutes a terme.

La combinació del parcel·lari, destacant els grans propietaris, amb els espais que es consideren crítics o estratègics i que han de ser tinguts en consideració en un primer ordre a l'hora d'avaluar la urgència de les accions a dur a terme (proposades a través del Pla), és un requeriment bàsic per poder determinar sobre l'espai la complexitat dels convenis i si són factibles de les operacions plantejades.

Catàleg de Patrimoni Cultural de Badalona i esborrany del Pla Especial de Protecció del Patrimoni de la Serralada de Marina Sud

Els estudis per al Pla especial de protecció del patrimoni en l'àmbit de la Serralada de Marina de juny de 2007, promogut per l'ajuntament de Badalona, si bé no té caràcter normatiu, defineix una estructura existent a partir del reconeixement dels elements arquitectònics, arqueològics i paisatgístics amb un alt valor patrimonial que han de ser reconeguts i protegits. S'inclouen tots aquells elements que figuren en el Catàleg de Patrimoni Cultural de Badalona, a on trobem inventariats tot un seguit de béns d'interès local (BCIL) amb data d'aprovació d'octubre de 1980 i béns d'interès nacional (BCIN) amb el seu número de registre.

L'existència de nombrosos elements que responen a aquestes característiques obliga a reflectir aquest fet i buscar les eines necessàries per definir el grau de protecció que ha d'aplicar-se a cadascun dels elements i de les àrees implicades.

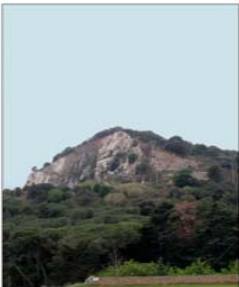
L'ajuntament planteja la necessitat de reconèixer dos àmbits de protecció en relació a aquests elements. Així s'estableix un grau de protecció immediata per a cadascun dels àmbits reconeguts de forma individualitzada (entorn A), entesos com les peces de major valor a ser protegides. En aquest grup es troben tres tipus d'elements: els arquitectònics, els naturals (espais miradors) i els arqueològics. Dels primers, els espais protegits són els de les masies de Can Butinyà, Ca l'Aleman, Can Móra, Mas Oliver, Ca l'Amigó, Torre Codina, Cal Dimoni, Can Trons, Can Pujol, Can Ferrater, les ermites de Sant Climent i Sant Onofre, el monestir de Sant Jeroni de la Murtra. Del segon grup es destaca el turó de Montigalà. Tots ells en el sector de la Vall de Betlem i la Vall de Canyet.

En el sector de la Vall del Pomar es reconeixen els següents àmbits: Can Miravitges, Mas Ram, el Castell de Gotmar, Mas Boscà, Ca l'Arquer i Can Colomer, entre les peces arquitectòniques de major rellevància; el Turó d'en Folc, entre els de valor paisatgístic, i, pel que fa als valors arqueològics, destaca el poblat Ibèric del turó d'en Boscà.

A partir de la identificació de les peces individuals en el territori, el pla reconeix un àmbit major de protecció (entorn B) que actua a mode d'unificador dels àmbits individualitzats de cada una de les peces a protegir. Per altra banda, aquest entorn més ampli, sobretot en el cas de les masies, es relaciona amb els usos agrícoles del sòl, atès que, conjuntament configuren un espai particular que requereix protecció, a l'ésser el sòl agrícola un element indissociable del context històric i socioeconòmic en que es bastiren les masies, i que contribueix en bona mesura a conferir-les-hi un alt valor paisatgístic. Els tres espais són els ja esmentats Vall de Betlem, Vall de Canyet i Vall del Pomar.

Aquests espais de protecció s'ubiquen, en la seva totalitat, en el sector sud de l'àmbit del Pla, és a dir, a l'àrea més pròxima a l'autopista i les àrees urbanes consolidades, amb l'única excepció del

turó de les Corones, localitzat al nord de l'àmbit del pla, en les límits del municipi de Badalona amb Montcada i Reixac i Sant Fost de Campcentelles.

Ajuntament de Badalona		CATÀLEG DE PATRIMONI CULTURAL DE BADALONA	
I.3	B1	POBLAT IBÈRIC DEL TURÓ D'EN BOSCÀ	TURONS DE LA SERRALADA DE MARINA
COORD. GEOGRÀFIQUES : 436749,4591547			
REF. CADASTRAL : 016000-11/13/22/26/28/35			
ADREÇA : TURÓ D'EN BOSCÀ			
AUTOR / AUTORS :			
ÈPOCA - ÈPOQUES : SEGLES IV - I a.C.			
CONTEXTE H.SOCIAL : PROTOHISTÒRIA			
CONTEXTE ARTÍSTIC : IBERS			
ÚS ORIGINAL : HABITATGES I TREBALL EN RECINTE FORTIFICAT			
ÚS ACTUAL : TESTIMONI HISTÒRIC			
PROPIETAT : PRIVADA			
QUALIF. URBANÍSTICA : 4 / 27			
E.CONSERVACIÓ : Estat de conservació deficient.			
DESCRIPCIÓ GRAL : Poblat Ibèric emmurallat i fortificat, situat en un turó de 200m d'alçada, entre Pomar de d'all i Canyet. Disposició alineada, amb cases de pedra i lloial i una altra d'excavada a la roca. En algunes cases s'observen sòls excavats al terra. També hi ha tres sòls fora muralia.			
GRAU DE PROTECCIÓ : BÉ CULTURAL D'INTERÈS NACIONAL (BCIN) en categoria de zona arqueològica. Acord de govern 13/6/2000 .			
NÚMERO DE REGISTRE : R-I-SS-0000454			
ALTRES :			
FOTOGRAFIA I SITUACIÓ :			
			
VISTA GENERAL. 2007.		0 50 100 200 300 400	
Ajuntament de Badalona		CATÀLEG DE PATRIMONI CULTURAL DE BADALONA	
I.1	H2	EL SERRAT DE LES ERMITES (ERMITES DE SANT ONOFRE I SANT CLIMENT)	TURONS DE LA SERRALADA DE MARINA
COORD. GEOGRÀFIQUES :			
REF. CADASTRAL :			
ADREÇA : COTA 265 M. SOBRE EL NIVELL DEL MAR			
AUTOR / AUTORS :			
ÈPOCA - ÈPOQUES : SEGLES XV , XVI , SANT ONOFRE I SEGLE XVII , SANT CLIMENT			
CONTEXTE H.SOCIAL : SOCIETAT RURAL			
CONTEXTE ARTÍSTIC : GÒTIC			
ÚS ORIGINAL : RELIGIÓS			
ÚS ACTUAL : TESTIMONI RELIGIÓS			
PROPIETAT :			
QUALIF. URBANÍSTICA : 28			
E.CONSERVACIÓ : Bon estat de conservació. L'any 2002 es duen a terme les darreres intervencions.			
DESCRIPCIÓ GRAL : L'ermita de St. Onofre té una sola nau, de 3 trams, i un absis semicircular. S'hi entra per una porta d'arc de mig punt de dovelles allargades, que té al damunt una finestra amb els busts de 2 àngels cantants. L'ermita de St. Climent es caracteritza per tenir campanar d'espardenya , elevat sobre una finestra i porta rectangulars.			
GRAU DE PROTECCIÓ : BÉ CULTURAL D'INTERÈS LOCAL (BCIL). BCIL per llei de Patrimoni cultural català 1993.			
DATA D'APROVACIÓ : Octubre 1980.			
ALTRES :			
FOTOGRAFIA I SITUACIÓ :			
			
VISTES GENERALS. 2007.		0 100 200 300 400 500	

Detall de fitxes del Catàleg d'elements Patrimonials de l'Ajuntament de Badalona

